

15.

Jälleensyntyminen.

Lukiessaan Kalevalan kauniita runo-
ja (14 ja 15) Lemminkäisen kuolemasta ja ylösnousemuk-
sesta tulee teosofiseen maailmankatsomukseen perehty-
nyt ajatelleeksi muutama vanha ~~oppi~~ oppi, joka hä-
nelle on elämänongelman ratkaisut ja joka onuuten muistuu
hänen mieleensä kristillistäkin ylösnousemuksesta mieltiessään.
Tämä vanha oppi on reinkarnatsioni = eli jälleensynty-
misaate, joka ensi kuulematta tuntuu niin oudolta.

Se sisältää, että

(myt painettu vuorok. 129)

Lemminkäisrunossa Kalevala miehen
tämme niin kauniisti painosta tätä elämän valtaa
kuoleman yli. Lemminkäisen elämäntyö jää kesken.
Hän sortuu kesken yrityksiään. Olkoon, että syy on
hänessä itessään. Katkeralla ^{ja kovalla} kuitenkin tuntuu meis-
tä ihmisistä, kun lupaa elämänjuoksu katkais-
taan ennenaikaisesti.

...nalla itse
...n merkin-
...lle, arvos-
...unoudelle.
...opalaisesti
...kuunneli-
...n ja kan-
...ut suoma-
...taa nyky-
...uruja kai-
...pätevät,
...sovittanut
...omalaisiin
...atteriin ja
...öskin ku-
...kesta tah-
...iitto ensi-
...ntä piitä-
...nen kun-
...nestämme
...iin pyy-
...me vain
...t kiitok-
...nyötätun-
...jolla hän
...man kir-
...arrastuk-
...imitus.

sisästä, että ihminen ei ole ensi-
mäistä kertaa maan päällä eikä vii-
meistä. ~~Me~~ ^{Minä} ~~synnyimme~~ ^{syin} tänne uu-
destaan ja uudestaan. ~~Meidän~~ ^{Hän} sie-
lun ~~me~~ ^{hän} ei ole kotoisin vanhem-
mistamme ~~me~~ ^{hän} eivät ole Jumalan lu-
oma ja nykyisen elämä ~~me~~ ^{hän} alkessa,
vaan ~~ovat~~ ^{on} olleet olemassa ennen
syntymistämme. Missä? Näkymät-
tömässä henkimaailmassa, johon
aina palaa ~~vat~~ ^{on} ruumiillisen elämän
loputtua. Ihmisen sielu on ~~kotoisin~~
~~muualta~~ ^{on} ja on tavallaan kuin vieras
vaeltaja tämän maan päällä. Hän
saapuu tänne syntymisen portista ja
lähtee täältä kuoleman porttien
läpi. ~~Ja hänen käyntinsä yhä us-~~
~~distuvat. Yhä tutummaksi käy tämä~~
~~fyysillinen elämä, yhä suuremmassa~~
~~maailmassa ihminen nousee sen her-~~
~~räksi. Luonnonvoimat hän anasta~~
~~valtikkansa alle ja vähitellen hän~~
~~saavuttaa valtaa itsensäkin yli.~~ Jäl-
leensyntyminen ei suinkaan ole tu-
lokseton, hyödytön, merkityksetön.
Koko kehityksen aate siinä piilee.
Muuten ei kehitystä olisikaan. Elä-
mä kulkisi ainaisessa ympyrässä
eikä siirtyisi paikaltaan, jos yksilöi-
den saavutukset aina katkaistaisiin
kuolemassa. Mutta kun on jokin
— sielu, — joka kokemuksien ken-
tältä korjaa elon aittaansa, silloin on
olemassa jatkuvan kehityksen mah-
dollisuus. Paljas fyysillinen perin-
näisyys ei jaksa ~~taata~~ ^{taata} neron säily-
mistä — luovia neron ^{erim.} on harvoin

...llistä afno-
...epäsiveelli-
...Altenberg.

monta samassa suvussa, — mutta
jälleensyntyminen sen takaa. Kun
ihmissielu on kehityksessään saa-
vuttanut neron asteen, hän ^{neronsa} sillä py-
^{säilyttää} ~~säilyttää~~ ^{sy} ja siitä nousee. Tämä on mah-
dollista ainoastaan sen nojalla, että
ihminen on sielu, joka elää näky-
mättömässä maailmassa ja syntyy
maan päälle kokeakseen ja koulua
käydäkseen, työtä tehdäkseen ja
tehtäviä suorittaakseen.

Petit / Se oli loppu Lemminkäisen,
 Kuolo avaran kosian
 Tuonen mustassa joessa,
 Manalan alandehessa.

Niin meistä tuntuu: „se oli loppu.“ Mut-

ta elämä ei olekaan niin katkera ja hova. Jälleensynty-
 tymisaate häikduttaa kuoleman pelon. Ihminen ei ikä-
 siksi ajoihi siirry pois tästä kokemukseen, kärsi-
 mysten, taitten ja tehtävien maailmasta. Hänen äitinsä
 -luonto - herättää hänet kuolleista ylös, ja Kalevala
 on omistanut pitkän runon tälle äidille rakkaudel-
 le ja sen toiminnalle ikäänkuin teroittakseen miehem-
 me, ettemme vain kuolemaa pelkäisi. Kalevala edus-
 taa taten samaa optimismia kuin muut vanhat ma-
 ilmanlutsomukset, joihin jälleensyntyminen usko on
 sisältynyt, esim. Indian ja Egyptin.

Tieteellisten lukijain mielestä on
 varmaankin liian kätäinen tämäkaltainen johtopii-
 tos muinaissuomalaisten jälleensyntyminen uskoosta. Eihän
 siitä missään puhuta selvin sanoin, ja epätieteellis-
 tä on kairaa rengein sanoista esille semmoista mitä
 niissä ei ole! Saattaa olla, vartaamme tähän, mutta
 alkua^{omme} ~~unoh~~taako, että pitkin matkan koettamme
 juuri kairaa sanoista enemmän kuin niissä näen:
 (sisältö)

131)
näisesti on. Siinä ei ymmärtäksemme ole mitään
epätieteellistä. Ainoastaan tapamme kaivaa esille
saattaa olla joko järjetön ja epätieteellinen taikka
järjellinen ja järkisyihin perustuva. Siinä ~~on~~
~~temme~~ luonnollisesti velvollisuuksiemme onnetella
kriittisesti.

Nyt meillä tosiaan on omat sisäiset syyn-
me, minkätähden olemme lujuasti vakuutetut siitä,
että suomalaiset tietäjät tunnivat ja itse usko-
ivat jälleensyntyminen elämän järkkärittämättömäksi
lakiksi. Emme siis omasta puolestamme kaipaa
mitään ulkonaisia todistuksia siitä. Mutta emme
myöskään joida vääränä etsiä ~~jättä~~ mikäli mah-
dollista jälleensyntyminen uskon jälkeä Kalevalasta
y. m. vanhoista runoista. Vieläpä uskomme, että jos
runojen ^{ja laulujen} heräijät ^{olisivat} ~~ollat~~ näitä aineellisia
lukuun, heidän saattomansa olisi ~~ollut~~ ^{sitten} ollut ~~ollut~~
~~ollut~~ runsaampi. On vieläkin kausan seassa tietä-
jiä, jotka omasta kokemuksestaan tuntevat jälle-
syntyminen.

Muuten on rikoksemme toisinkin
dehtä Kalevalassa, jotka viittaavat ~~ollut~~ jälleensyn-
tyymiseen. Semmoinen kohta on koko Leskimien =

132)
Käisen elämänhistoria selvine jaksoinen ja tois-
sintoniminen. Olemme jo edellä puhuneet tästä
^{ks. Viim. alle} (ks. luku „Lemminkäisvoimat“ ja huomautamme
nyt vain, että nuo kehitysjaksot sopivat mainis-
ti myös kuvamaan jonkun ihmisyksilön jälleensyn-
tymisiä. Kutsukaamme tätä yksilöä eli sielua
Lemminkäiseksi: silloin on määkähattu karjanpaimen
viittaus ^{„Lemminkäinen“} varhaisiin ruumistuksiin, Ahti Saarelai-
nen tyypillinen kuva myöhemmästä ruumistusten
sarjasta, Lemminkäinen ~~si kauhomieli~~ oli seu-
raavasta ja Patoinen Poika loppunäytelmistä.

Toinen jälleensyntymiseen viittaava
kohta on ~~josin~~. Lappalainen viik ~~vainamoista~~ kohta
taan, josta vanki Kalevala keus heti ensimmäisessä
runossa. Väinämöinen on vartehnan syntynyt eikä ole
muut tehnyt kuin „ajanut Väinölan ahoja, Kalevalan
kankohia“. Silloin alkoi herrotan, että
Lappalainen hyttösilmiä
Piti viikistä vankoa,
Kanto kankaasta kutselle,
Kera vanki Väinämöisen.

^{sisältörikas}
Vainämöisen lupaus palata takaisin:

Annapas ajan kulua,
"Päivä mennä, toisen tulla,
Taas minun tarvitahan,

Petet

Petit

Katso tahhan, keivä tahhan,
 Uuen saannon saattajaksi,
 Uuen soiton suoriksi,
 Uuen kuun kulettajaksi,
 Uuen päivän päästäjäksi,
 Kun ei kunta, aurenkoa
 Eiki ilmaista iloa...

Kuten muinaisten uskontojen tai nyky-
 aikaisen teosofian tunnekat tietävät, on eräs toinen
 oppi mitä läheisimmin liittynyt jälleensyntyminen-
 teeseen. Tämä toinen on oppi syyn ja seurauksen
 eli syy-suhteen laista, jota buddhalaiset nimitti-
 sät karma:nimellä. Karma se ~~jotta~~ reinkarnatio-
 nin yhteydessä määrää, milläkalainen yksilön ruumiis-
 tus kulloinkin on. Ihmisen syntyneiset ruumiilliset
 ja henkiset kyvyt ovat karmen "lahjot", s.o. seuraau-
 sia ihmisen omasta menneisyydestä, hänen itseensä
 haaveksimia ja kehittämisiä; perhe ja ympäristö, johon
 ihmisen elin syntyy, ovat niin ikään karmen määräämiä
 samoin "kohtalon iskut", jotka ~~hän~~ ^{ihminen} elämänsä
 aikana kohtaavat. Karmaa mieltäimällä paraiten
 selviää, missä määrin ihmisen tahto on "vapaa".

Suomen kansa on aina luojasti luottan-
 nut "kohtaloon" eli "luojaan". "Se on niin sattu", on
 usein ainoa lohdutus murheen hetkenä ja ononta

eri puolelta

on sananlaskua, jotka kuvaavat tätä "fatalis-
mia". Mainitsimme muutamia:

täkin hentunali.

Petit

vainen omastaan.

kyinen mieleni!

Eteen tehty kiertä.
Tulee rikhrastakin köyhi, kerjäläises =
Uuoron vettä soudetaan.
Autuas toisen vahingosta viisastuu, vai =

Jos minulla olisi entinen aikani ja ry =

Olen ollut orjanakin, olen orjoa pitänyt.
Enemmän tiedät, kuin tänne tulit.
Vahingosta viisakoi tullaan, ei voikakosta.
Oma vaimo opettaapi toisen vaima tontemahan.

Kun nyt luja sallisuususko kestäk =

seen jääni tulossa miltei vaatimalla vaatii täyden
ryhökseen käsityksen jälleensyntyminen laista, tun-
tuu luonnolliselta oletta, että Suomen kansaa
on ennen kovatettu jälleensyntyneisuskon avulla
luojaansa ja kohtaloonsa luottamaan, vaikka
toinen puoli kovatuksesta ja opetuksesta myöhem-
min, kristillisellä ajalla, on joutunut unohduk-
siin. Edellä mainitut sananlaskutkin saavat
heti laajemman ja teotekkeemmän sisällön, jos
niitä ajattelee reinkarnatsioonin kannalta. Eihän
rikheistä aina köyhi tule eikä kerjäläisestä kö =

Toiselle sivulle

Minkä taakse panee, sen edestään löytää.
Ei sitä sana sanotti, jonka kannoilla ei ajeta.
Tiellä pitkä kanto kaskessa.

meä sotaherra samassa ruumistuksessa: mutta eri ruumistuksissa osat todella vaihtelevat niin kuin näyttelijän näyttämöllä. Kuinka moni ihminen huokaakaan myöhemmin elämässään: olisiko minulla entinen aikani ja nykyinen mieleeni, - jospa olisin niin kokeneena kuin nyt olen sitä elämäni rудesta, kyllä silloin tietäisin, kuinka eläisin. Jälleensyntymisäätteen kannalta tämä uusi tilaisuus tarjoutuu.

(Nyt seuraavat painetut lehdet

136 ja 137)

136

Onhan ihmisiä, joiden mielestä tämä maallinen elämä on vain musta murheen laakso. He eivät jaksa ajatellakaan, että heidän uudestaan pitäisi syntyä tänne. Luule^{mm} kuitenkin, että heidän pessimisminsä johtuu enemmän väärästä katsantokannasta kuin todellisesta kokemuksesta. Onhan selvää, että maallinen elämä ei tarjoa paljon sille ihmiselle, joka siltä odottaa nautintoa ja riemua ja onnea. Ihminen, joka semmoista elämältä odottaa, hän lähtee väärästä edellytyksestä, ja kun elämä ei tarjoa hänelle nautintoa ilman tuskaa, ei riemua ilman surua, ei onnea ilman pettymystä, on luonnollista, että hänen »särkynyt (itse) sydämensä» houkuttelee älyä pessimismin kuiluun. Mutta jos ihminen lähtee siitä edellytyksestä, minkä jälleensyntyminen tarjoaa, silloin hänen katsantokantansa muuttuu perin toiseksi ja hän saavuttaa mielenrauhan, jota ei ole helppo järkyttää.

Jälleensyntymisen kannalta
~~Tämä toinen edellytys, joka meidän päivinämmä tosiaan on aivan kuin ilmassa, koska se samalla on aito tieteellinen, on se, että ihminen on oman onnensa seppä. Me saamme sen, minkä itsellemme hankimme. Meidän on tehtävä työtä onnemme puolesta. Meidän on maksettava joka ilo ja joka nautinto. Elämä antaa meille lahjaksi vain elämän ja kyvyn tuntea, iloita, olla onnellinen. Kaiken muun saamme itse hankkia. Niin, ^{meidän} omia kykyjämmekin tulee meidän kasvattaa ja kehittää.~~

niet

Jos nyt näyttää siltä, että emme saavuta mitä tavoittelemme, että kaikista ponnistuksistamme huolimatta elämä ei toiveitamme täytä, on tämä tosiaan vain näennäistä. Kun edellytämme, että synnymme tänne jälleen ja että olemme ennen täällä olleet, ymmärrämme, että olemme nyt saavuttaneet valmiina sen, minkä ennen olemme halunneet ja että josain tulevassa ruumistuksessa varmasti saavutamme mitä nykyään toivomme. Ja yhtäkaikki meidän

ei tarvitse katsoa näin kauas! Ihminen, joka on vakuutettu elämän puolueettomuudesta ja sen kyvystä vastata meidän pyyntöihimme, saa omassa elämässään kokea, että hän todella niittää mitä ^{Kylvät.} on kylvänyt. Mitä sadossa on puolinaista ja epätäydellistä, ei ole elämän aiheuttamaa. Ihmisen oma ihanne on onnut, hän on itse heikko ja tietämätön, ja kaikki näkyväinen saavutus on ajasta ja paikasta riippuvainen! Älyllisesti tasapainoinen ihminen ei odota liikaa, ei elämältä eikä itseltään.

^{aito suomalaista} Tätä tasapainoa kasvattaa meissä jälleensyntymisusko. Sen suuri siiveellinen vaikutus on siinä, että se kokonaan muuttaa käsityksemme kärsimyksestä ja pahasta.

Koska täällä käymme koulua ja elämä on suuri opettajamme, ~~koska vähitellen opimme viisaasti ja oikein ja kauniisti elämään,~~ ei kärsimys olekaan mikään ehdoton paha. Kärsimys on luonnon vastaus meidän erehdyksiimme. Ei Jumala meille mitään kärsimyksiä lähetä, ei elämä meitä kärsimyksillä ahdista. Mutta kun me emme ymmärrä käyttää järkeämme, kun emme kuuntele sydämemme ja omantuntomme ääntä, vaan annamme vallan eläimellisille vaistoillemme, silloin kutsumme esiin kärsimyksen ja tuskan jumalattaret inhimillisen olemuksemme syvyyksistä. # Me itse itseämme rankaisemme ja elämä meitä opastaa ja kasvattaa. Y Kärsimys ~~sis~~ on vain näennäinen paha — aistillinen paha, ei henkinen. ~~Kaikki tunnustavat,~~ että kärsimyksellä on puhdistava voima, herättävä voima, nostava voima, jollei ihminen toivotonna heittäydy sen tallattavaksi.

187

„Mitä
P

Ihmisen

Muutamia

Täksi joul
& Co:n kust
mäinen nid
teosta Mitä
ajallemme tu
lemisestä, ja
teoksen toin
sennoksen er
Ruin kirjoitt
Seuraavassa
edellämäinit

Paha ei ole se mitä kärsimme, vaan paha on se mitä teemme. Kärsimys on pahan sovittamista, mutta paha on se itsekäs tekomme, joka kärsimystä maailmaan tuo. Tämä on *suomalaista* *viisautta*.

Kun ihminen on jälleensyntyminen aatteen läpäisemä, hän alkaa uutta elämää. Hän ei enää nurku eikä napise. Hän ei valita ihmisten kylmyyttä, ei kohtalon kovuutta. Hän ei kiroa jumalia eikä itseään. Hän ottaa elämän semmoisena kuin se on. Hän hyväksyy itsensä ja toiset pitkän kehityksen nykyisinä saavutuksina. Ja hän ymmärtää, että kehitystä on jatkettava siitä kohdasta, missä nyt ollaan. Nyt on otollinen aika. Nyt tulevaisuutta rakennetaan. Nyt lasketaan uuden elämän peruskivet. Pois epäröiminen, pois epäily! Iloisesti työhön käsiksi! Hän näkee elämän salaisuuden. Hän näkee tulevaisuuden ihmisen. Hän kuulee ihmisen äänen: "Jos elämä on huono, tahdon tehdä sen paremmaksi. Jos maailma on paha, tahdon minä olla hyvä. Jos kohtalo on kova ja sydämetön, tahdon minä olla ihmisille säälin jumala."

Pekka Ervast.

ylös

7. Vakingosta viisaksi

ullaan. ~~siinä~~

"Stein tehty kiertä"

Lahetettävä minulle postituantia vastaan 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15, 20, 25 ennakkoarppaa jättäjänsä postilaatikon kautta. (Pyhittevä yllä ne numerot, joita määrät ei halua).

himmme, suu-
me juhalla-
toimitusta me
sti tunnetuilla
hymyillä niin-
llisesti ja ta-